

Závod maket v Nové Pace 15.10.2016

Byl jsem vyzván k napsání reportáže ze závodu maket v Nové Pace, tedy tak činím.

V zásadě šlo u mě o to, že to byl můj druhý vstup do světa těchto kategorií. První se odehrál zhruba před rokem, kdy jsem postavil první auta a razantně vtrhl do tehdy silně konzervativního světa maket s řadou revolučních myšlenek a konstrukcí (dosud neježděná auta, lehké kevlarové karoserie, od toho odvozené výrazně lehčí podvozky, výkonnější motory apod). Stejně rychle jak jsem nastoupil mě vedení seriálu vypoklonkovalo – takové novoty nezkousli. Roztržka veliká, značné zklamání a spousta zmařené práce na mé straně.

Nejdřív jsem si samozřejmě řekl, že mi hoši s něčím takovým mohou prdel políbit a ať si ty svoje kovošroty jezdí beze mě. Jenže jak jsem postupně vychládal, docházelo mi, že pokud chci u autíček jako jezdec zůstat, jinudy cesta nevede. Důvod je ten, že nemládnu (a vy se mnou) a ta rychlá auta (a rychlá je i špičková Honda) sice uřídím, ale na nějaký solidní výsledek už to nedá. A tedy se nabízejí ony makety, jezdící řádově pomaleji - kromě toho se zde dá uplatnit i konstruktérská dovednost.

Bylo ovšem nutno zvolit správnou taktiku, aby se neopakovala situace výše popsaná. Zvolil jsem cestu (téměř) úplné nekonfliktnosti, což v praxi znamená postavit auta již dobře známá, zavedená, vyrobená za použití standardních materiálů a postupů, která nevyvolají žádné kontroverze . Vnitřně to znamenalo trochu ohnout hřbet a přemluvit své ego, aby příliš neprotestovalo, ale povedlo se. Do kategorie OLDTIMER jsem zvolil kombinaci šroubovaného podvozku od Mickey Mouse (doporučuji) a tisíckrát provařené PORSCHE 917 od Franty Kačírka (doporučuji). Do kategorie Evropský cesták jsem postavil šasi systému Z, kdy základem byla stará G-12 od Cahozy, doplněná mosaznými díly do funkčního celku a požadované hmotnosti. Karoserii Ford Capri 3100 dodal opět Franta. Motor je v obou případech Falcon.

Na závody jsem vyrazil už v pátek, protože Paka je za rohem a obě auta z důvodu časové tísně neujela před závodem ani metr. Jenže ouha – nový povrch dráhy v Pace a přemazaná dráha. Místo testování jsem sledoval, jak auta po projetí rovinky nemění trajektorii a tvrdošijně pokračují v přímém směru. Přesto, po jisté době jsem si rozpohyboval červenou drážku a začal s testováním. Rychle jsem přišel na nedostatky – Ford drhnul předním spojlerem, tedy přibrousit, Porsche celkem dobré, ale pomohla mu změna koleček, aby byl výborný. Abych se v sobotu vyhnul neshodám u přejímky, nechal jsem předběžně obě auta zkontrolovat Pavlem Hrabalem a Tomášem Ťokem. Připomínek byla celá řada, ale týkaly se hlavně dotažení do stavu požadované maketovosti (hasící přístroj, ochranný rám, řadící páka apod.) Zdánlivě prkotě, ale vymodelařit to chvíli trvá, nehledě na to, že když nevíte, jak a z čeho se co dělá, chvíli to trvá, než to vymyslíte . Vrátil jsem se domů a během nocovky vše dodělal.

V sobotu jsem auta jen krátce projel, nastavil si régl a velmi mě překvapilo, že bylo nutno použít drátoček ! Přejímka proběhla bez problémů a šel jsem na start s Porsche.

Je třeba napsat, že řízení těchto aut vyžaduje jiný způsob, řekl bych měkčí s notnou dávkou trpělivosti. Auto nedokáže zpracovat brutální akceleraci z poloviny zatáčky, musí se počkat až do výjezdu a i tam opatrně se zrychlováním. Závod se jede ve schématu 8 x 1 minuta a ti dobří během

těch osmi minut ani jednou nevypadnou. Já vypadl 3 x , což je ztráta cca 1 kola a to se dojet nedá – mám se ještě kde zlepšovat.

Porsche jelo jako Porsche, tedy dobře a rychle a svou rozjížďku jsem vyhrál, celkově to dalo na druhé místo.

U Fordu jsou nároky na řízení ještě vyšší, auto je užší a vyšší, přesto je dojem z jízdy velice dobrý – hlavně to jako auto vypadá a kategorie A3/24 byla moje oblíbená. Dojel jsem o jedno kolo druhý.

Jel jsem ještě kategorii Sport (GT auta) s technikou vypůjčenou od Pavla Hrabala a dojel jsem tuším šestý, ale nebyl jsem oficiálně klasifikován, protože auto svou historií nesplňuje požadavky pravidel.

Celkově musím konstatovat, že stav techniky se oproti minulosti výrazně posunul kupředu a o místo na bedně se musí bojovat s vyspělou technikou a dovedností na páčce. Přičítám to především přítomnosti Standy Němečka a Franty Kačírka, kteří nezpochybnitelně věc posouvají dopředu.

Pro každého nově příchozího jedno upozornění – jde o svět , kde se prezentuje řada vykladačů pravidel a popisu konstrukce těch skutečných aut. Někdy máte dojem, že snad ta skutečná auta stavěli nebo s nimi v dobách jejich největší slávy i jezdili. Ale to k tomu patří a holt to musíte akceptovat.

Říjen 2016

Roman Kalhous